

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження у справі за конституційним поданням Кабінету Міністрів України щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 106 Конституції України

м. К и ї в
25 жовтня 2007 року
№ 45-уп/2007

Справа № 1-19/2007

Конституційний Суд України у складі суддів:

Стрижака Андрія Андрійовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Мачужак Ярослави Василівни,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича — доповідача,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням Кабінету Міністрів України щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 106 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Ткачука П.М. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Кабінет Міністрів України звернувся з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 106 Конституції України і відповісти на такі питання:

„1) що розуміється в Конституції України під поняттям „видання” Президентом України акта;

2) як співвідносяться у часі в розумінні Конституції України видання акта Президента України, скріплення його підписами Прем'єр-міністра і міністра, відповідального за акт та його виконання, і набрання ним чинності;

3) чи означає норма, передбачена частиною четвертою статті 106 Конституції України, те, що Прем'єр-міністр і міністр, відповідальний за акт та його виконання, зобов'язані скріпити акт Президента України підписами;

4) чи відповідатимуть Конституції України видані в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21, 23 частини першої статті 106 Конституції України, акти Президента України без їх скріплення підписами Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання”.

2. 12 грудня 2006 року Друга колегія суддів Конституційного Суду України відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Вирішуючи питання щодо офіційного тлумачення зазначених положень Конституції України, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до частин третьої, четвертої статті 106 Конституції України Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України, а ті з них, що видані ним в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21, 23 частини першої цієї статті, скріплюються підписами Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання.

Згідно з частиною першою статті 93 Закону України „Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні,

офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України.

Під час розгляду справи Конституційним Судом України 2 лютого 2007 року набрав чинності Закон України „Про Кабінет Міністрів України” від 21 грудня 2006 № 514-V (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 11, ст. 94) (далі – Закон).

Стаття 27 Закону регулює відносини Кабінету Міністрів України з Президентом України. Аналіз її змісту свідчить, що в окремих положеннях цієї статті містяться відповіді на порушені в конституційному поданні питання.

Ця стаття передбачає, зокрема, процедуру та строки скріплення актів Президента України підписами Прем'єр-міністра України та відповідального міністра, процедуру повернення актів Президента у випадку незгоди з відповідним актом, а також порядок оприлюднення актів Президента України, які підлягають скріпленню підписами зазначених осіб.

За таких обставин практична необхідність в офіційному тлумаченні порушених в конституційному поданні норм Конституції України відпала з набранням чинності Законом.

Відповідно до пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України” непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні, є підставою для припинення конституційного провадження.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 45, 51 Закону України „Про Конституційний Суд України”, § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням Кабінету Міністрів України щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 106 Конституції України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ